

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Ob vxorem adulteram Gangulphus mundum deserüit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ta est tormentis, vt à multis validissimis viris vix posset tenari. Ab his tormentis, ad æterna descendit tormenta; punita, non corresta. Ita ostendit, adultera, etiam in hac vita, Deum judgmentem inuenire; si aliud nullum est, quod metuant, tribunal. Sic apparuit, bonis omnia cooperari in bonum; vt enim Confessarij, Concionatores, Exhortatores, virtutes exercent, dum alios reuocant à vitijs; ita & qui adulteria tollunt, possunt martyria mereri. Hoc deniq; pacto ostenditur, quām iracula bestia sit mulier impura. Nilil non audet, vt audeat, quod lubet. Si ergo inferni est imago, habitare cum muliere rixosa & iracunda; quibus libéret habitare cum ea, quā venena, quā vulnera, quā funera meditatur?

VI.

Prou. 21. 19.

1. Cor. 7. 33.

Nicephor.
Callist. lib. 8.
cap. 40.

VII.

Sur. 11. Maij.

Sed neque cum adultera libet habitare. Qua de causa, etiam Ecclesiæ authoritate, separantur, qui plus ægri experidia tali capiunt, quām si cum fera degerent. Itaque inueniuntur, qui comparis adulterio offensi, toti sese Deo colendo tradiderent, cūm antea essent diuisi. Relicta enim vxore, & rem suam sibi habere jussa, in ordines religiosos intrauerunt; aut alio se in fugam penetrauerunt, Deo seruituri. Paulus ille, inquit Nicephorus, qui ex virtute simplex est cognominatus, (intet primos Antonij sectatores fuit.) *Quem ferunt rusticam vitam agentem, & cum formosa coniuge habitantem, posteaquam eam in flagrantib; crimine cum mæcho concubentem vidisset, graviter subridentem, adhibito irreverendo, coniunctioni eius renunciasse: eis statim dimissa, ad Antonium peruenisse.* Hic qualis quantulque postea fuerit Asceta, totus orbis nosuit. Ut talis fieret ex uxoris illi flagitio, occasionem præbuit Deus. De adulterio coniugij, de coniuge Mundi nauseam hausit Eremita, vt mallet, in solitudine, inter leones, quām in vrbe cum lupa habitare.

Gangulphus ille, de quo paulo suprà memorau, cūm ruptam à coniuge matrimonij fidem, diuino judicio, compertisse, debitam ab ea pœnas exigere noluit; ne superioris vita innocentiam promulgando aut puniendo alieni sceleris næuo obscuraret, ita tamen est eam allocutus. *Optaram quidem, si fidem servasses, & legi divine conuenienter te geßses, omnia recum vita huius discrimina perpeti, & prospera atque aduersa omnia, vincung, fortassis,*

tulisse, a quo animo pariter suscipere, simul aquiliter vivere, simul incundè ab hac vita emigrare. Sed quando hoc te scelere obstrinxisti, morte quidem digna es, sed meis manibus nolim tibi necem adferre: diuino potius te judicio relinquo. Et, si quidem dignos penitentia fructus egeris, veniam à Deo impetrabis. Si autem tanta nequitia finem non imposueris, cum authore eius diabolo flammis gehenna inextinguibilibus concremaberis. Meo sane deinceps contubernio nequaquam frueris. Habeas autem tibi, unde possis vitam sustentare, meam propter nuptias donationem. His dictis, cum suos conuocasset, ascensō curru, ad pradīa sua, procul in Auabenſi territorio sita, profectus est, pietatis illi & misericordiae vacans operibus, nullumq; tempus solitis virtutum studijs vacuum abire sinens. At mulier infelix, datam à beato viro possessionem adiit, & jam sua relicta libertati, cum detestando illo Clerico, solita libidini indulxit. Interim vereri cuperunt, ne fortassis zelo inflammatus Gangulphus ambos repente interficeret. Valde igitur in eam curam & cogitationem incubueru, quo modo illum possent è medio tollere. Quod & Clericus sicarium ipse agens fecit. Sed non dilata est diuina vindicta. Vix enim derestabili mulieri nuncium lētissimum suæ immunitatis tulit, & mox cum facibus corporis viscera quoque in cloacam depositus negatog; ipsi pœnitendi spatio, infelicem animam in tartarum premisit. Hæc Surius.

Exercuit hic benignum Numen Gangulphi patientiam, dum vxori noluit turbas concire, neque eam gladio verberare, aut magistratui obijcere. Ostendit insignem fidem, dum, cum vxore, si & ipsa fidelis fuisset, usque ad extremum spiritum, omnem fortunam pati voluisset. Exhibit magnum amorem honestatis, dum noluit viuere cum coniuge inhonesto, ne sceleris esset approbator. Monstrauit præclaram mansuetudinem, dum dimissæ alendæ suam propter nuptias donationem reliquit. Declarauit, nullum facinus tam fœdum esse, ex quo vitæ recte instituendæ hauriri non possit occasio. Siquidem Gangulphus ab uxore secessa se separans, Deo se pietatiq; conseceauit. Quod plane multi hodieque faciunt, qui dum domesticas, inter coniuges, rixas, discordias, odia, imprecations, perfidiasque quotidie vident gliscere, immò ardere, tacite se-

VIII.